Nu uita de unde ai plecat

Tonice pentru suflet:

https://independent.academia.edu/emystea/Tonice-pt-suflet

https://archive.org/details/@steaemy?query=Tonice+pentru+suflet

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Tonice+pentru+suflet

***

Latif era cel mai sărac cerșetor din oraș, dormea pe holul unei alte case. Cu toate acestea, Latif a fost considerat cel mai înțelept om din oraș.

Într-o dimineață, regele a apărut în piață, până a dat peste Latif și supușii lui i-au spus despre el.

Regele, amuzat, s-a apropiat de cerșetor și a spus:
- Dacă răspunzi la o întrebare, îți voi da această monedă de aur.

Care este intrebarea ta?

Și regele s-a simțit provocat, apoi a pus o întrebare care îl tulburase de zile întregi și pe care nu a putut să o rezolve.

Răspunsul Latif a fost corect și creativ.

Regele a fost surprins, și-a lăsat moneda la picioarele cerșetorului.

A doua zi, regele s-a întors și i-a pus o altă întrebare și Latif a răspuns din nou rapid și înțelept.

„Latif, am nevoie de tine” - a spus regele. - Vă rog să veniți la palat și să fiți sfătuitorul meu ". Vă promit că nu vă va lipsi nimic, jură regele.

Lafit a acceptat propunerea regelui.

În următoarele săptămâni, anchetele regelui au devenit obișnuite. Evident, acest lucru a declanșat gelozia tuturor curtenilor.

Într-o zi, toți ceilalți consilieri i-au cerut regelui audiență și i-au spus.
"Prietenul tău Latif, așa cum îi spui, intenționează să te răstoarne."

„Nu se poate, nu cred” - a spus regele.

„Îl poți confirma cu ochii tăi”

Regele a fost dezamăgit și rănit. A trebuit să confirme acele versiuni. În acea după-amiază, la cinci, aștepta ascuns la colțul unei scări. De acolo a văzut cum, într-adevăr, Latif a venit la ușă, s-a uitat lateral și cu cheia care îi atârna de gât, a deschis ușa de lemn și s-a strecurat tăcut în cameră.

"Ai văzut?" - au strigat curtenii.

Urmat de garda sa personală, monarhul a bătut la ușă.

"Cine e?" - a spus Latif din interior.

„Eu sunt, regele” - a spus suveranul ... - „deschide pentru mine”.

Latif deschise ușa. Nu era nimeni în afară de Latif. Nici o ușă sau fereastră, nici o ușă secretă, nici o piesă de mobilier care să permită cuiva să se ascundă.

Pe podea era doar o farfurie de lemn uzată, într-un colț un baston, iar în centrul camerei o tunică zdrențuită atârnată de un cârlig din tavan.

-" Complotezi împotriva mea Latif?"

„Cum te poți gândi la asta, Majestate” - Latif a răspuns - „În nici un caz, de ce aș face-o?”

- „Ei bine, vii aici în fiecare după-amiază în secret.

Ce cauți dacă nu vezi pe nimeni? De ce vii pe ascuns la această clădire?"

Latif zâmbi și se îndreptă spre haina ruptă care atârna de tavan. A mângâiat-o și i-a spus regelui: „Acum șase luni, când am ajuns la castelul tău, tot ce aveam erau această haină, această farfurie și această tijă de lemn” - a spus Latif.

„Acum mă simt atât de confortabil în hainele pe care le port, patul în care dorm este atât de confortabil, respectul pe care mi-l oferi este atât de măgulitor și puterea pe care mi-o oferă locul meu lângă tine este atât de fascinantă ... încât vin în fiecare zi să fiu sigur de un singur lucru ...

SĂ NU UIT NICIODATĂ CINE SUNT ȘI DE UNDE AM VENIT!

Dedicată unora, mulți de altfel,care nu mai recunosc de unde au plecat...

Povestea lui Latif de Jorge Bucay